

Молитва на-Моўсеа, челоуѣка Божїа.

ГОСПОДИ, Ты выде намъ привѣжище въ родъ и родъ.

2 Преди да се породжтъ горыте, и да се создаде землата и вселенната, и ѿ вѣкъ до вѣкъ, Ты (си) Богъ.

3 Връщашъ пакъ челоуѣка въ прѣстыта: и казвашъ: върнетесе, сынове челоуѣчестїи.

4 Защото тысащны години предъ тебе (сж) както деньо вчерашенъ, който замина, и (както) стража ношна.

5 Истреквашъ ги: (както) сонъ сж утренній, както трава (която зеленее и) прехожда.

6 Заранъ цавти и прецавтѣва, вечеръ се преклонѣва и извѣхнѣва.

7 Защото исчезнѣваме во гнѣватъ твой, и въ лютоостъта твоя смѣщавамесе.

8 Положилъ си беззаконїата наши предъ Тебѣ, и тайныте наши предъ свѣтлината на-лицето Твое.

9 Понеже сичките дни наши прехождатъ во гнѣватъ Твой: претърчѣваме годините наши както помысль.

10 Дните на-животатъ нашъ (сж) споредъ себеси седмьдесетъ години, а ако, въ мощность, осмьдесетъ години, но и по добрата (часть) имъ (е) трѣдъ и колѣзнь, че върже прехожда, а нїе литнѣваме.

11 Кой ли познава силата на-гнѣватъ Твой, и на-лютоостъта Твоя, соразмѣриш на-страхжтъ Твой?

12 Надчи (ны) да броеме така дните наши, што да прилѣпиме сърдцата (наши) въ премѣдрость.

13 Швѣрнисе, Господи: до кога ли? и вѣди